૭૯૬

વફાત નામા.

ઓર

શાદીનામા ફાતેમાતુઝઝહેરા

ઔર

આકનામા, મૌતનામા.

ઉર્દુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફોમેં.

છપાવિ પ્રસિદ્ધ કર્તા:
કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઇ
બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.
સ્ટેશન રોડ, અલ્લાયાની વાડી સામે સુરત.

છાપનાર:-ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઇ નાયક,
"અનાવિલ બંધુ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ. બરાનપુરી ભાગળ,
ભાજીવાળી પોળ-સુરત.

કીંમત ૦-૪-૦.

લો અબ તો ગલ્તીયેંભી સુધર ગઈ.

ક્યા આજતક આપકો ગુજરાતી હરફોંમેં ઉર્દુ ઝબાન પઢનેકી બહોત તકલીફ હોતીથી? ક્યા આજતક ગુજરાતી હર્ફોંમે છપી હુઈ ઉર્દુ કીતાબોંમેં ગલ્તીયેં બહોત આતીથી? તો લો અબ વો બી તમામ બાતેં ઇન્કીલાબે ઝમાનાને બદલ ડાલી. યાને હમારે વહાં છપતી હુઈ તમામ કીતાબોંકો હમને ફીરસે અઝ સરે નૌ સાફ ઔર આસાન તરીકોંસે છાપકર આપ લોગોંકો પઢનેમે બીલકુલ તકલીફ નહો ઇસ ગરઝસે શાયે કી હૈ.

હમારે વહાંસે નીકલતી હુઈ તમામ કીતાબોંમેં આલા દરજજેકે ગઝલીયાત મરસીયે મુસદ્દસાત વ દાસ્તાનેં બડે બડે નામી વ ગીરામી શાએરોંકી પૂર અસર કલમોંસે લીખે હુવે એક ખઝાનેકે તૌરપર ભરે હુવે હૈં. ઇસકે સીવા હઝારહા ઝાતકી આલા કીતાબેં મસલન ઉમદા ઉમદા કીસ્સે કહાનીયા દીની વ દુન્યવી ખઝાએન ઉર્દુ વ ગુજરાતી ઝબાનોંમેં બારી કાગઝ વ ઉમદા ટાઇપમે ગાહકોંકી આસાનીયોંકો મદ્દે નઝર રખકર વ ફી ઝમાને કે વાસ્તે ખાસ સાફ ઔર શફ્ફાફ તૌર પર છાપી ગઇ હય. ઔર સબસે બડી બાત તો યે હય કે કીસી ઔરકી છાપી હુઇ કીતાબેં ખરીદનેકે પહેલે ઇતનાબી ઇતમીનાન કીયા જાએ કે હમારી કીતાબેં કીમતમે બહોતહી સસ્તી પાઇ જાએગી. હર કીતાબપર હમારા નામ દેખો.

મીલનેકા પતા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઇ બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ.

ઠે૦ સ્ટેશન રોડ બલાયાની વાડી સામે-સુરત.

વફાત નામા.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે જો બહોતબળા રહમ કરને વાલા મેહેરબાન હૈ.

કરૂ ઈબતીદા મેં બનામેં ખુદા
કે મારે જીલાવે વો પાલે સદા
મોહમ્મદ નબી સૈયદુલ મુરસલીન
હબીબે ખુદા રહમતુલ આલમીન
મોહમ્મદકે જો ખાસ હૈં ચાર યાર
દરૂદાં ઉન્હોંપર પળો બેશુમાર
દીગર બાર બોલું સુનો યે કીસ્સા
વફાત જબસે પાઈ હૈ ખૈરૂન્નીસા
મોહમ્મદ જો એક રાત આ ખ્વાબમેં
કહે ફાતેમાકો ઈસી બાબમેં
નીકલ આઓ દુન્યાસે મુજ પાસ યાં
જુદા મુજસે હરગીઝ રહો તુમ ન વાં
જો દેખે અથે ફાતમા ખ્વાબમેં
ઉઠી રો પડી ગમકે ગીરદાબમે
હસન ઔર હુસૈનકો બુલા ફાતમા
શફક્કતસે બોલે કે અબ જાનેમા

લગા અપને સીનેસે દોનોં કે તઈં
લગીં હેણ સુ” ઈનકા રોનેકે તઈં
કંગહી કરકે દોનોંકે ઝુલફોંકે બાલ,
સંવારે અપેં ફાતમા જીવકે લાલ
પીછે પેરહન ઉનકે ધોને લગી
બચ્ચોંકો પેહના કરકે રોને લગી
પકાતી હું રોટી પકાવેગા કોન !
ખીલાઉં બચ્ચોંકો ખીલાવેગા કેન !
અયસે મેં જો દેખે અલી ઉનકા હાલ
પુછે ફાતમાસે કે કયા હુયે ઇતાલ !
ઇતા કામ તુમને કભી ના કીયા
કહો આજ જીકો યે દુખ કયું દીયા !
યે ઘર આજ મુજકો તો સુના લગે,
વલે દુખપે દુખ મુજકો દુના લગે
ઉબલતા હુયે સીના મેરા હરઘડી,
યે કયા હે સબબ મુજકો બોલો અભી
કહીં યા અલી તુમ સુને દીલકી બાત,
ખબર યું દીએ હૈં નબી કાયનાત.
મુજે ખ્વાબમેં આકે બોલે રસુલ
અજલકા પીયાલા કરો તુમ કબુલ.
અલી ઇસ ફીકરમેં મૈં હયરાન હું

મુજે આજ સમજો કે મેહમાન હું.
અન્દ્રલ મુજકો ભીલે થે યું મુસ્તફા,
છે મહીનેકે બાલક મીલોગે તુમ આ
મેરે બાપ બીન મેં જુદા કયું રહું,
ફીરાક જુદાઈકો કયું કર સહું.
મેરે બાપ બીન મુજકો આરામ નહીં
બજુઝ આહો ઝારી મુજે કામ નહીં
અગરચે બચ્ચોંસે બીછડ જાઉંગી,
વલેકીન મે માંબાપકો પાઉંગી
કંગ્હી કરકે બચ્ચોં કે જુલ્ફોંકે બાલ
સીવા મુજ કરે કૌનઉનકી સંભાલ!
ધોવું પૈરહન ફીરકે ધોવેગા કૌન!
પેહનાવું બચ્ચોંકો પેહનાવેગા કૌન!
પકાતી હું રોટી પકાવેગા કૌન!
ખીલાવું બચ્ચોંકો ખીલાવેગા કૌન!
ઇસી વાસ્તે મુજ ફીકર યે જરૂર,
ખીલાવું પીલાવું મેં અપને હુઝુર.
અલી તુમ રહોગે દીગર કામમેં,
લેજાનેકો મેરે સરઅંજામમેં,
ખબર દોનો બચ્ચોંકી લેવેગા કૌન!
ખીલાવે પીલાવે સુલાવેગા કૌન!

અલીકો કહી યે હૈ હઝરત બુતુલ.
મેરી તીન બાતેં કરો તુમ કબુલ!
વસીઅત સુનો તુમ મેરી કાન ધર,
કહું દુખ સુનો અપના દીલ ખોલકર
મેરે દો બચ્ચે નાઝ પરવરકે લઇં,
મેરે બાદ ઉનકો રૂલાના નહીં,
અગરચે ખતા ઉનસે સાદર અછે.
બખશના ખુદા વાસ્તે તુમ ઉસે.
સુનો યા અલી મુજકો પ્યારે હૈં વો.
વલે મુજ દુખિ કે દુખ્યારે હૈ વો,
ઊન્હોકે ઉપરભી ઝુલમ હોવેગા.
ઝમીં આસમાં દેખકર રોવેગા,
દુયમ તુમ જનાઝા અપસ હાથસું.
દફન મુજકો કરના આધી રાતકું,
સુયમ મેરી તુરબતપૈ આયા કરો,
અપસકી શફ્ફકતકા સાયા કરો,
મેહર તુમકો બખશી મૈ બહરે ખુદા,
મુજે આજ દિલસે કરો તુમ જુદા,
મીલુંગી મૈં આ રાતકો ખ્વાબમેં
તુમારી મોહબ્બતકે ગીરદાબ મેં,
હુઇ હોવે મુઝસે અગરચે ખતા,

તુમીં મુજકો બખશો અય શેરે ખુદા !
અલી યું કહે હૈં કે હઝરબુતુલ
મેરી તીન બાતેં કરો તુમ કબુલ
અવ્વલ કહો મોહુર રસુલ મેરા સલામ,
દુયમ મુજકો બખશો તુમ અય નેકનામ
અપસમેં કીએ હૈં અહુદ ઈસ વઝા.
વો ખાતુને જન્નત અલી મુરતુઝા,
ઈતેમેં મલક મૌત આકર હી,
પુકારા રઝા હો ભીતર આઉં મેં !
મેરે તઈં યે હાલીર દીયા યું નીદા,
બુલાવેંગે તુજકો સો તબ ઘરમેં આ.
ઈસી વાસ્તે મૈં ખડા મુન્તઝીર
રઝા હો તો આઉં મૈં ઘરકે ભીતર !
ખડા જાનકા મૌતકો બાંધકર
સુલ્તાનકો પલમેં ચલું રાંડકર.
જો આવે ગર કોઈ મેરે હાથમેં
નહુ એક પલ ઉસકો આરામ મેં
ગદા બાદશાહ ઔર વઝીરાં ઉપર,
મેરા હબહબાસબ અમીરાં ઉપર
મૈં યક પલમેં સો ઘર ઉજાડા કરૂં,
કે માં બિન બચ્ચોંકો દુખ્યારા કરૂં.

સત્તા યું દીયા હકને મુજ હાથમેં,
લાખોં જાન કબ્જ મેં કરૂ આતમેં
મેં ઇસ આંનદાં પરસે કુરબાન હું,
વલે ઇસ ઘરાનેકા હરબાન હું
કહા ગર રજા દો ભીતર આઉં મેં।
નહીં તો કહો મુજકો ફીર જાઉં મેં,
હસન ઔર નાનાકી તુરબતકે વાં
તુમેં એક બશારત સો હોગી નહાં.
ખબર યે સુનાતા હું દોનો કને
સુનો ધરકર યે દોનો જને,
રજાસે મલક મૌત તબ આયા હૈ,
કે જબ રાજ્યે ફાતેમા પાએ હયં
હસન ઔર હુસેનકો નથી યે ખબર
કે આવેંગી એરૂનીઆ અબ ગુઝર.
દોનોં ભાઈ તુરબત કને આએ હૈં,
ખબર મૌતકી તબ વહાં પાએ હૈં.
યહીમાં દોનોં મીલ બીલગતે ચલે,
નંગે પાવ માતમકી કહની ગલે.
કરે હમ બદમ આહો નાલે તમામ
કે માકે ફીરાકોંસે હજરત ઇમામ.
દેખે ક્યાકે હે ફાતમા ખ્વાબમેં,
ખાયા ધ્યાન ઉનકા સો સુબહાનમેં

કહેથી કે હકને બુલાયા મુજે
મેરે હો બચોંકો મૈં સોંપી તુજે.
ખુદાયા તું ઇનકા નીગ્હેબાન હો
યતીમોંકે દીલકા તુ દરમાન હો.
કહીં દુખ બખ્શી મેં દોનોંકે તઈ
ઇતા હો રઝા મુજકો સોનેકે તઈં
ઇતેમેં અબ રૂહ તનસે નીકલ
રહીં જાકે બાબાસે જન્નતમેં મીલ.
અગનમેં જુદાઇકે જલને લગે,
હસન ઔર હુસેન મીલકે રોને લગે,
કહા અય અમાં હમ દુખ્યારે હુએ.
હમીં દો યતીમાં બીચારે હુએ.
કહા અય અમા હમકો તુમ સાથ લો
હમીં દો યતીમોંકા દીલ હાથ લો,
ચલે ફાતેમા જો યહાં છોડકર,
કહે દુખ કીસીકો સીના ફોડકર
મોહબતસે હમકો બુલાવેગા કૌન !
ખીલાવે પીલાવે ઝુલાવેગા કૌન
જીગરપર જુદાઇ કે ઝખમાં લગે,
બીછડકર દેખો ફાતમા કયું ચલે.
અલી ઉસ વખત ગમસે રંજુર થે

બચ્ચોંકી ગરીબીસે દીલ ચુરથે.
કરે આહો નાલે અલી નામદાર,
કહે યુ મદીના હુવા અબ ઉજાડ.
ઉસી દુઃખસે હૈદરકી છાતી જલી;
કહે આજ મુજ ઘરકી બસતી ચલી.
અગરચે તુમેં દુધ બખશા અછે,
વલે આબ દીલકી સો ક્યું કર બુજે.

ફકરો–ફાકએ ફાતેમા સોચકર,
કે જન્નતમે જાતી હે અફસોસ કર
કરૂં ક્યાકે નઇ જી મેરે હાથમે
વલે જાન દેતા મેં ઇસ બાતમે
ઇસી દુખસે મેરા દરૂંના જલે.
મુજે છોડકર ફાતમા ક્યું ચલે,
કહો ઝીંદગી અબ યે ક્યું કર કટે
હુસનકો મદીનેમેં રોતે સટે
અલીને પુકારા કે એ ઝુલ જલાલ
મેરે દો બચોંકી ખબર લે ઇતાલ !
કે તેરે નબીકે નવાસે હેં યે,
શાહીદાં કે સર તાજ ખાસે હેં યે.
મુસીબતકે દીન ક્યું નીકાલુંગા મૈં,
બચ્ચોંકો સો ક્યું કર સંભાલુંગા મૈં;

અચ્ચોંકો સબરકી તુ તૌફીક દે!
અપસકી મોહબ્બતકી તૌફીક દે!
હુવા હુકમ ઇત્નેમેં જલ્દી કરો
બીબા ફાતેમાકો કબરમેં ધરો
તેરે દો બચ્ચોંકો સંભાલુંગા મૈં
કે બીન માકે હે ઇનકો પાલુંગા મૈં
અલી તુજસે મુજકો પીયારેહેં વો;
અરશકે મેરે દો સીતારે હૈં વો,
હુવા હુકમ રબકા યે જીબરીલકો
સંભાલો તુમહી જાકે હુસનેનકો
વો દોનો યતીમોંકો આગે બુલાવ
સબરકા ઉન્હોકો તો શરબત પીલાવ!
જનાઝા બનાકર અલી હાથસું,
દફન તબ કીએ હેં આધી રાતકુ
નંગે પાઉં બાઈ દોનો સર ખુલે.
જનાઝેકે સંગતમેં રોતે ચલે;
કીએ તીન દીનતક અલી વાં મુકામ,
વો ઉસ પાક તુરબત ઉપર સુબ્હોશામ
વ લેકીન ન દેખે અલી ખ્વાબમેં.
હુએ બહોત દીલગીર ઇસી બાતમેં,
ઓહદકો ન ઇત્ના કીયે તુમ વફા

સબબ કયા થા બોલો યે ઐરૂબીસા !
કહી મુજકો ફુરસત નથી કુછ હનોઝ
હીસાબ હેને કે મેરે થે તીન રોઝ
સુઈ મંગકે લાઇથી સીનેકે તઇં
ગઇ ભુલ મૈં ફીર વો દેનેકે તઇં
બદલ સુઈ કે મૈં રહી બંદ વાં
રીહાઈ નથી મુજકો હરચંદ વાં
બદલ સુઈકે ઉસકી મીન્નત કરો
ખુદા વાસ્તે ઉસકી ઇજ્જત કરો
સુઈ લે કે દોડે અલી સુનકે બાત,
બુલાકર દીએ સુઈ ઔરતકે હાત,
અલીને બહોત ઉસકી ઇઝઝત ભીકી.
બદલ સુઇ કે ઉસકી મીન્નત ભીકી.
યે સુન બાત ઔરતભી હયરાન હો,
બહોત શાહે મરદાંપે કુરબાન હો.
અજીબાં અંદેશા કરો યે તુમહે,
કયામતકો દોગે જવાબ કયા તુમહે.
બદલ સુઇકે અયસે માસુમ પાક,
અટકાર રહે તીન દીનતક હલાક,
સબામેં બંધો દીલ ઇબાદત કરો ?
અજલ દૂર નઇ જિકો તાઅત કરો

વગર નઇ તો બેહદ ખરાબ હોવગે.
જો કુછ યાં કરોગે વહાં પાવગે
કયામતમેં તાલીબ શફાઅતકે દીન
શફાઅતસે બખ્શેં તુજે પંજતન
હુવા આકે આખીર યેહ કીસ્સા તમામ
નબી મુસતફાપર દરૂદાં—સલામ.

તમામ શુદ

શાદીનામા હઝરત ફાતે મતુઝઝહેરા.

હએ રીવાયત એક દીન મહેબુબે રબ્બીલ આલમીં,
ફાતેમાકે બ્યાહકી તજવીઝમેં અંદોહગીં.
બૈઠે થે નાશાદ હોકર આએ હૈં રૂહુલઅમીં,
અર્ઝ યું કરને લગે એ બાદશાહ દુનયાવદીં
મૈં જનાબે કીબરીયાકા ભેજા ઇસદમ આયાહું,
કીસલીએ ગમગીન હો ઝહેરાકી નીસબત લાયાહું ? ૧

યા મુહમ્મદ મુસ્તફા હકને તુમ્હેં ફરમાયા હૈ
દોસ્ત મેરા ઇસ કદર તુ કીસલીએ ઘબરાયા હૈ.
સરકો ક્યું શાદીકે ગમમેં ઝાનુંપર ઠેરાયા હૈ,
બ્યાહ હમને ઝહેરાકા હૈદર કે સાથ ઠેરાયા હૈ,
દોનોંકી શાદી હમેં હર તરહસે મંઝુર હૈ,
યેહભી અપના નુર હૈ ઔર વોહભી અપના નુર હૈ. ૨

યા મુહમ્મદ ફાતેમાથી જીસ ઘડી પૈદા હુઈ,
તુમ હુએ ગમગીન થે યેહ બાતથી હમને કહી,
બેટીકે હોનેસે ક્યું કુળતેહો એ મેરે નબી.
લાખ બેટોંસે યેહ બેટી તુમકો બેહતર હમનેદી,
મેરી મરઝી હે યેહી રાઝી રહે મેરા ખુદા.
જાનો દીલસે ઉસસે રાઝી હું જો હૈ તેરી રઝા,
યા મુહમ્મદ ફાતેમા હૈ જો સીતારા અર્શકા,

ભેજેંગે ઉસકે લીએ હમ એક તારા અશંકા. ૩
અશંકા તારા કીયા થા જીસકો સો હોગા અલી,
તુમ મેરે હોંગે નબી ઔર વો મેરા હોગા વલી.
વાસ્તે ઝહેરાકે બેહતર હે નહીં ઇસસે કોઇ,
ઇસકે ખાતીર વો બના ઔર ઉસકે ખાતીર યે બની.
ઈનકી કોઇ હમ જુદાઇ તુમ ન ચાહો યા રસુલ.
અપની પ્યારીસે મેરે પ્યારેકો બ્યાહો યા રસુલ. ૪
પુછીએ ઉસકો ન અબ હૈગા વો તુમપર આશકાર,
યે ચચાકા હે તુમ્હારે લખ્તે દીલ ઔર ગુલ ઉઝાર,
ઔર અગર ઉસકા હસબ પુછે કોઇ આલી વીકાર,
હે હમારે કારખાનેકા યે સાહીબ ઇખ્તીયાર,
આયતે લાસેફ નાઝીલ હે ઉસીકી શાનમેં,
બખ્શ દે દોનો જહાં ચાહે જીસે એક આનમેં. ૫
યા મોહમ્મદ થી શબેમેરાજ તુમકો જીસઘડી,
ઔર તુમને દી અંગુઠી શેરકે જો મુમેંથી,
વો નીશાની જિસકા ચેહરા ઝાત વોહ હયદરકીથી,
ફાતમા ઉસ રોઝસે હયદરકી હય માંગી હુઇ.
હમને તુમપર આશકારા યેહ કીએ વો બાતથી
યા મોહમ્મદ ફાતેમાકી મંઝનીકી વો રાતથી ૬
દીલમેં મેરે શેરકે ઉસ વકતસે હૈ યેહ ખીયાલ
તુમસે જો ઇસ બાતકા આકર કરે કોઈ સવાલ,

તુમ ઉસે મંઝુર કરના એ શાહેઆલી ખીસાલ
યે ન હો આવે કહીં ખાતીર ઉપર ઉસકે મલાલ
તુમ નહીં વાકીફ હો કયા જો લેહકી યે બાત હૈ
આસીયોંકી મુખલસી ઉસ બ્યાહકે સબ સાત હૈ ૭
બાત યે જીબરીલસે સુનતેહી શાહે અંબીયા
અરઝ વો કરને લગેયું હરજનાબે કીબરીયા.
મેરી મરઝી હૈ યેહી રાઝી રહે મેરા ખુદા.
જાનો દીલસે ઉસપે રાઝી હું જો હૈ તેરી રઝા.
તુ હૈ માલીક દોનોંકા યે સબ તેરી ઇમદાદ હૈ.
યેહ કનીઝા હૈ તેરી વો તેરા ખાનાઝાદ હૈ. ૮
જીસઘડી ઇસ બાતને એ મોમીનો પાયા કરાર,
અર્શસે લે ફર્શતક યે ધુમ ઉઠી તબ એકબાર.
બ્યાહે જાતે હૈં અલી ઝહેરાસે વો આલીવીકાર
ઇતનેમેં ફીર યું નબીકો આયા હુકમે કીરદીગાર.
યા મોહમ્મદ હો રહેં હમ તુમ યે દો ઘરકી તરફ
તુમહો ઝેહરાકી તરફ ઔર હમ હોં હૈદરકી તરફ ૯
એ મુહીબ્બો ફીર વહાં ઇસ ધુમસે શાદી હુઇ.
વાં અલી દુલ્હા બના ઝેહરા યહાં દુલ્હન બની,
થે ઇધર હઝરત નબી ઔર થે ઉધર હઝરત અલી
બાંધકર સેહરા બનાયા ઉસકો દુલ્હા જીસ ઘડી.
અર્શપર કરને લગે સારે મલાયક શાદીયાં,

હુરાં જીુઠ જીુક કર લગી દેને મુબારકબાદીયાં, ૧૦
જબ બરાત આઇ તો ફીર રૂહુલઅમીં હોકર વકીલ,
ફાતમાકે પાસ જાકર યેહ લગે કરને દલીલ.
સાહીબ અપને મેહરકી ઠેરાઇએ અબ કુછ સબીલ
તબ કહા ઝેહરાને યું કયા પુછતે હો જીબરઇલ.
મુજકો ઉમ્મતકી હમેશા બેહતરી મતલુબ હૈ,
મેહર મેરા ઉનકી બખશીશમે બંધે સો ખુબ હૈ. ૧૧
આકે વો કહેને લગા હૈદરસે ઐ વાલા સીફાત,
મેહરમે અપને બંધી ઝેહરાને ઉંમ્મતકી નજાત.
તબ લગે ફરમાને ઉંનસે વો ઇમામે કાયનાત,
મૈંનેભી મંજુર અપને જાનોદીલસે કી યે બાત,
જીસ ઘડી ઇસ મેહરસે શેરે ખુદા રાઝી હુએ,
અકદમેં ફીર તો ખુદા શાહીદ નબી કાઝી હુએ. ૧૨
અકદ જીસદમ મુરતુઝાકા ફાતીમાસે હોચુકા,
સોચને તબ યું લગે દીલમેં મહંમદ મુસ્તુફા,
યા ઇલાહી મ જવાબ અબ ફાતીમાકો દુંગા કયા,
ફીર યેહી આઇ નીદા યું અઝ જનાબે કીબરીયા
કુબતે કર્યુ ઝેહરાકે તઇં કૈનોમકાં હમને દીયા.
જેહઝમે અબ ફાતેમાકે દોજહાં હમને દીયા. ૧૩
ફીર તો પહેલુમેં અલીકે નૌશીકો બીઠલા દીયા
ઔર ઉનકે સામને લા આરસી મુસહફ રખા.

લીં બલાએં દુર બોલી દેખલો સહેલેઅલા;
સુરતે મરયમ બની ઔર સૂરતે યુસુફ બના,
ગવહરે ચકતાકે તઇં ચકતાસી ગૌહર ચાહીએ,
અયસી બીબીકે લીએ અયસાહી શૌહર ચાહીએ. ૧૪
હો ચુકા ઇસ તરહસે જીસવકત ઝેહેરાકા બીયાહ,
ઔર અપને ઘરમેં ઉસકો લે ગયા શેરે ઇલાહ,
હકતઆલાને તબ અપની મેહેરસે કી યહ નીગાહ.
દો હુએ ફરઝંદ ઉનસે ઘરમેં મીસલે મેહરો માહ
જેબો ઝીનત દેનેવાલે હશ્રમે કૌનૈનકે,
યાને દુનયાકે ઉપર આએ કદમ હુસનૈનકે. ૧૫
ઉસઘડી જીબરીલકો યે હુકમે રબ્બાની હુવા,
તુ હમારી તર્ફસે અબ મુસતુફાકે પાસ જા.
તહેનીયત દેકર કહો જો હમને થા તુમસે કહા,
યાને હૈં ઇસ બ્યાહકે અબ સાથ ઉમ્મતકા ભલા,
યાને દો લડકે દીએ ઉમ્મત છુડાંનેકે લીએ,
ભેજે હૈં દોલાલ ઉમ્મત બખ્શવાનેકે લીએ. ૧૬
હકને તુમકો તહેનીયત ફરમાયા હૈ ઔર યેહ કહા,
હો મુબારક તુમકો યેહ દોને નવાસે મુસ્તફા,
સુનકે જબ ઇરશાદ યે રૂહુલઅમી વાંસે ચલા,
રૂબરૂ આકર નબીકે ઇસતરેહ કહેને લગા.
જો તુમ્હારા નામ રૌશન કરને વાલે હૈંયેહી,

બખ્શવાનેવાલે યે ઉમ્મતકે તુમ્હારે હૈં યેહી. ૧૭
યે પયામે ફીબરીયા કેહકર મહમ્મદકે વહાં,
ફીરલગા કેહનેકે ઐ પએગમ્બરે આખીર ઝમાં,
યે જવાહીર હૈં હુએ ચોગારે ઉમ્મતકે વહાં,
ઊંનસે મહશરતક રહેગા આપકા નામો નશાં,
ગમ મેં ઉનકે રોવેગી તો હશ્ર ખલકત યા નબી
હર મોહર્રમમેં બનેગી ઉનકી તુરબત યા નબી ૧૮
બાત યેહ સુનતેહી ખત્મુલમુરસલીને રોદીયા,
ઔર કહા બરેરે ખુદા જલ્દી તુ ભેદ ઈસકા બતા.
કયા મુસીબત ઊનપે આવેગી જો તો રોઝેજઝા,
ઉનકે ગમમેં રોએંગે સબ ખલ્ક બાદર્દો બુકા,
બોલે વો હાથોંસે દુશમનકે કઝા યે પાએંગે,
યા મહમ્મદ બેગુનાહ બેકસ યે મારે જાએંગે. ૧૯
આગે અબ રોનેકી જા હે કયા કહું મૈં માજરા.
સાયા જબ હુસેનેકા જદ્દો અબાકા ઉઠ ગયા,
તબ ગનીમોંને હસનપર હૈ કીયા જોરો જફા
ઝહેરકા પ્યાલા પીલાયા ઉસકો અઝ રાહે દગા.
આખીર ઉસને સલતનત ઔર જાહકે બીસવાસમે,
પુરઝે કરડાલે ઝમુરરદ ઝોહરએ અલમાસકે. ૨૦
રહે ગયા ફીર તો અકેલા લાલ ઝહેરાકા હુસૈન
હોકે બેકસ જબ ચલા રોતા હુવા ઘરસે હુસૈન

કરબલામેં જાકે જીસદમ મોંમીનો ઉતરા હુસૈન.
તીન દીન ઉસ દશ્તમેં ભુકા રહા પ્યાસા હુસૈન,
ચોથે દીન જો કુછ કીયા ઝાલીમને કીના હાએ હાએ,
તોડા વો મોહરે નબુવતકા નગીના હાએ હાએ. ૨૧
જીસઘડી વોહ લાલ સંગે ઝુલમસે તોડા ગયા,
યાને ઉસકે હલકે નાઝુકકે ઉપર ખંજર ચલા,
યક કબુતર લૌટકે ઉનકે લહુમેસે ઉડા,
જાકે ગુંબદપર રસુલુલ્લાહકે કહેને લગા.
યા મોહમ્મદ કરબલામેં લુટા બીચારા ગયા,
આપકા પ્યારા નવાસા સીજદેમેં મારા ગયા. ૨૨
તુમ જહાં લેતેથે બોસે એ હબીબે કિરદીગાર;
ઉસ જગા ઝાલીમને ફેરા ગહરે ખંજર આબદાર.
યે વોહી ખું હૈ મેરે દો પરોંપર આશકાર,
વો પરીંદા યું કુદરતસે ઝહે હો બેકરાર.
પરકો ઝટકે ખું ભરે ઉસને વહાંપર આહ કી
થરથરાને લાગી સબ તુરબત રસુલુલ્લાહકી ૨૩
જબ નવાસેકા લહુ નાનાકી તુરબતપર ગીરા
થરથરાઈ કબ્ર ઓર ગુંબદ જોથા સો કાંપ ઉઠા.
વો કબુતર જાકે વાંપર તુરબતે ખૈરૂન્નીસા,
કબ્રપર માંકી લહુ ઉસ પ્યારે બેટેકા લગા.
બોલા બીબી તેરે બેટેકી નશાની લાયા હું,

દેખલો યે ખુને નાહકકી નશાની લાયાહું ૨૪
વાંસે ફીર જાકર હસનકી કબ્રપર વો જાનવર.
બોલા હઝરત લીજીયે અબ જલ્દ ભાઇકી ખબર
કરબલામેં કાટ ડાલા આલીમોંને ઉનકા સર.
વોહ યે કહેતા થા પરોંસે ખુન ટપકા કબ્રપર
ગીરતેહી વો ખુન સંગે લોહ સારા હીલ ગયા.
ચાક હો ગઇ કબ્ર જબ ખું ખુનસે તબ મીલ ગયા ૨૫
ઇસતરેહસે સારી કબરેં થરથરાઇ એકબાર,
ઔર ઉકુા કબરોં સે રોનેકા સુલ બેઇખતીયાર
તબ કીસીને જાકે સુગરાસેં કહા યું આહમાર,
બીબી રોઝેમેં નબીકે હૈ અજબ શોરો પુકાર.
એક કબુતર ખુનમેં વાં થરથરાતા ફીરતા હ
અપને પરસે ખુન કબરોંસે લગાતા ફીરતા હૈ. ૨૬
જબ સુના આયા હે વાં વોહ જાનવર લહુ ભરા,
કાંપતી હે કબ્ર સારી રોનેકી આઇ સદા
હાએ તબ સુનતેહી સુગરાકા કલેજા ફટ ગયા,
બોલી લોગોં બાપકા સરસે મેરે સાયા ચલા;
કયા સબબ ઔર ઝલઝલા કબરાંમે હૈ યે શોરો શોન
જાકે સુએ કરબલા મારે ગયે બાબા હુસેન. ૨૭
કહેતીથી જાકર નબીસે રોઝેમેં વોહ દિલકબાબ
ઉસ પરીદિસે લગી કરને યે રોરોકર ખીતાબ.

યે લહુ કીસકા લગા હૈગા કે બતલાઓ શીતાબ
કુદરતે હકસે વો બોલા હોકે બાચશ્મે પુર આબ,
બોલી સુગરા ઉઠ ગયા ઈકબાલ તુજ નાદાનકા,
યે લહુ હયગા પરોંપર તેરે બાબાજાનકા. ૨૮
તેરે ભાઈબંદ સબ મારે ગયે દર કરબલા.
તેરા સારા કુંન્બા હુએ બલવેંમેં અબ નાલેકુના.
ભાઈ આબીદ તેરા હુએ ઉંટોકી રસ્સી ખીંચતા,
તેરે બાબા જાનકા લાશા હુએ ખાક ઉપર પડા,
તન તો તેરી યાદકા દમ ભરતા મેં છોડ આયાહું
લેકીન ઉનકે ખુનમેં યે પર ડુબોકે લાયા હું. ૨૯
સુનકે સબકે મારે જાનેકી ખબર વો બેકરાર.
ઈસકદર રોઈ કે ગશમેં આગઈ તબ બેકરાર
હોશમે આઈ તો ઘર રોતી ગઈ બેઈખ્તીયાર
રૂબરૂ વો અમમાં સલમાકે લગી કેહેને પુકાર
નોચ અપની નન્ની નન્ની ઝુલફેં જી ખોને લગી.
હાએ નાની બહેન યે બસ કરકે વો રોને લગી ૩૦

તમામ હુવા શાદીનામા.

ફઝીલતે સલવાત.

નબીસે ઉમરને કીયા યે સવાલ,
કહો તુમ સતી હર દોઆલમ નેહાલ

ઝબાંસે યે અકસર હુવા હુએ વીરદ,
કે તોહફા હુએ ઉમ્મતકા મેરે દરૂદ.
ઈવઝ ઉસકે કયા તુમ કરોગે અતા,
કહા ઉસકો મુજે સરવરે અંબીયા
તુ પુછા અજબ બાત મુજસે ઉમર;
મેં કહેતાહું અબ ઉસકુ સુનકાનધર
કીયામતમેં મેં ઉસકા હોકર શફી,
અહમમે દીલાઉંગા કસરે રફી
દે જાઉંગા અકસામકે તોહફા જાત,
હમેશાં ઉસે મેં ઈનાયતકે સાત.

મુનાજાત.

અલ્લાહકે પ્યારે ગમેઉકબાસે બચાદો
જા થોડીસી ફીરદૌસમે મોલાસે દીલાદો.
માઇલ નહી હોતા હય યેહ હકપર દીલે સરકશ,
ઉસકો મેરે રહબર મએ વેહદતકો ચખાદો
મેં મુન્તઝરે વસલહું અબ હદસે ઝિયાદા
શાહા મુજે તુમ શરબતે દીદાર પીલાદો
દીદારકી હસરત હય ઝીયારતકી તમન્ના.
એક છબ મેરે આકા રૂખે અનરકી દીખાદો
જા કરકે મદીનેમેં નસીમે સહરી તુમ
યે અર્ઝ મેરી સાકીએ કૌસરકો સુનાદો

આસી હૈ અઝીઝ આપકી ઉમ્મતમે સરાપા,
તકસીરો ખતા ઉસકી અપુ અબસે કરાદો.

ફઝીલતે સલવાત.

કીએ ઇબને મસઉદ હૈં યું બયાં,
કહે મુજસે એક દીન શહે ઇનસોજાં
જમાઅત કીયામતમેં આવેગી એક,
કે હોવેંગે આમાલ સબ ઉનકે નેક,
વલેકીન વો જન્નતકી ભુલેંગે રાહ,
ફીરેંગે પરેશાં બહાલે તબાહ.
કીયા મૈંને હઝરત સે તબયે સવાલ,
વો કૌન હોંગે જીનકાકે હોગા યે હાલ
કહે મુજ સતી સૈયદુલ અંબીયા,
જો મજલીસમેં બેઠે હો મીલ એકજા,
ન ભેજે મેરા નામ સુનકર દુરૂદ
મગર ઉનપે હોગી યેહ હસરત નમુદ.

ખાકનામા.

મુસાફર હોકે કહેતાથા, દુનીઆંકા દરદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત રહેતાથા કે આખીર ખાક હો જાના
ઉમર સબ ખો રહે સારી પડે દુખ ગૈરમે ભારી,
લહુ નૈનોસે કર જારી, કે આખીર ખાક હોજાના.
અગર ગાફીલ જો કોઇ સોવે ઉમરસો રાતદીન ખોવે;

રહે ખાબકી નીંદમે સોવે કે આખીર ખાક હોજાના.
સોએ સુખ સેજે રાહતમેં, સદા રહે ઝોહદો તાઅતમે
અજલ પોહાંચેગી સાઅતમેં, કે આખીર ખાક હોજાના.
જીન્હોં ઘર ઝુલતે હાથી, હજારોં રાત દીન સાથી;
ઉન્હોંકો ખાગઈ માટી, કે આખીર ખાક હોજાના.
જીન્હોંકે લાખથે ઘોડે, સદા ઝર બખ્તકે જોડે.
ઉન્હોંકો મોતને મોડે, કે આખીર ખાક હોજાના.
સુલેમાં શાહથે હાતમ, અગર નૌશેરવાં ખાતમ,
દુનીઆંસે કરચલે માતમ કે આખીર ખાક હોજાના.
સીકંદર રૂમકે સુલતાં અગર જમસેદ યા લુકમાં.
ઉન્હોને ભી કફન પહના, કે આખીર ખાક હોજાના.
થે યુસુફ શાહે કીનઆની, ઝુલેખા મીસરકી રાની,
કિએ સબ મોતને ફાની કે આખીર ખાક હોજાના.
સદા સબ બૈઠતે મીલ મેહલમેં બાજતે તબ્લ
રહે સો ગોરમેં ગલ ગલતકે આખીર ખાક હોજાના.
ખુશીસે મેહલમેં હસતે હજારાં બાગકે રસ્તે,
દેખો અબ ધુલમેં બસતે કે આખીર ખાક હોજાના.
બીછાને રેશમી રખતે ખુદાકા ખૌફ નહી કરતે,
મઝા સો મેતકા ચખતે, કે આખીર ખાક હોજાના.
હઝારોં દેસકે રાજા, ઉનો મુખ ચાંદ ભી લાજા,
નગારા મોતકા બાજા, કે આખીર ખાક હોજાના.

ન કર તુ માલકી મસ્તી, ઉમર ચલ જાએગી સસ્તી,
તલાયત મૌત હૈં હસતી, કે આખીર ખાક હોજાના
નબીથે પાક પેગમ્બર, ખલકમેં ચાંદથે અનવર,
ગએ સબ જહાંકો છોડકર કે આખીર ખાક હોજાના.
વલી હક રાહકે આલમ લીએ સબ દીન કે માલમ
ન રહે વો મૌતથી સાલમ કે આખીર ખાક હોજાના
પેગમ્બર પાકથે સારે વોહી સબ મૌતસે હારે
લહદમેં ખોદકર ગાડે, કે આખીર ખાક હોજાના.
તખતપર હુકુમજો કરતે, ખઝાના માલકા ભરતે,
દેખો ઉસે ધુલમે ધરતે, કે આખીર ખાક હોજાના.
સીપાહી પાલકી ચડતે, હઝારાં રાજસે લડતે,
દેખો સોઇ ગોરમેં પડતે, કે આખીર ખાક હોજાના.
કઠન હૈ ગોર અંધારી, દરદ ગમઉસમે હૈ ભારી,
નયનસે આબ કર જારી, કે આખીર ખાક હોજાના.
જીન્હે ઘર લાખ થે હીરે સદા સુખ પાનકે બીડે,
ઉન્હોકો ખાગએ કીડે કે આખીર ખાક હોજાના.
અજલ સો બાતમેં આવે, અંધેરી લહેદમેં જાવે,
સરાસર ધુલ ઉસે ખાવે કે આખીર ખાક હોજાના.
જીન્હોંકે પુત ઐાર પોતે સદા સુખ સેજપર સોતે,
ઉન્હોકો લે ચલે રોતે કે આખીર ખાક હોજાના.

તમામ શુદ

મૌતનામા.

યાદ રખ હરઆન આખીર મઓત હય,
મત તુ બન અનજાન આખીર મઓત હય
રખ ખીયાલે કુચ સુકે આખેરત
કહેતા હય વહેમાન આખીર મઓત હય
ખુતબએ લાલાક જીનકે હકમેં હય
ઉન્કા હય અરમાન આખીર મઓત હય

યાન શઓકતકે નહોનેકા અઝીઝ
હય અબસ અરમાન આખીર મઓત હય

અયશો ગમમેં શાકીરો સાબીર રહે
હયે વોહી ઈન્સાન આખીર મઓત હય
પેશતર મરનેસે કરના ચાહીયે
મઓતકા સામાન આખીર મઓત હય

કારેદીંસે રખ ન રખ દુનીઆસે કામ
ફીર ન સર ગરદાન આખીર મઓત હય

કયું નહીં દેતા ઝકાત અહેલે નસાબ
કયા નહીં હય ધ્યાન આખીર મઓત હય.

હક કીસીકા મતહઝમ કર હય સીતમ
હકકો પેહચાન આખીર મઓત હય

મર ગયા ફીરઔન કાફૈ મર ગયા
મર ગયા હામાન આખીર મઓત હય
મરતે જાતે હંય હજારો આદમી
આકીલ ઔર નાદાન આખીર મઓત હય
દૌલતે દુનીઆકો સમજા હય નફા
દીકા હય નુકસાન આખીર મઓત હય
હો ગયા તુ જો સીકન્દર વક્તકા,
તોભી એ સુલતાન આખીર મઓત હય
ગો સુલેમાંને ઝમાનાભી હુવા
મુનફ્અત મત જાન આખીર મઓત હય
હુસ્નપર નાઝાં જવાનીમે ન હો
અયે દીલોકી જાન આખીર મઓત હય
હુકમ ખાલીકકે બજા લા તુ તમામ
દેખલે કુરઆન આખીર મઓત હય
ઇસ સરાએ હસ્તીએ ફાનીમે હમ
દમકે હયે મહેમાન આખીર મઓત હયે
બારહા "ઇલમી" તુજે સમજા ચુકે
માન યા મત માન આખીર મઓત હયે.

હાએ આખીર ચલ બસે

હઝરતે આદમ નબી નીચે ઝમીંકે ચલ બસે
નુહ ફીરતીબાન આલમકે યહાંસે ચલ બસે
યુસુફો યાકુબો ઇસા માઇલો ઈસહાકો ખલીલ
ઔર સુલૈમાં આસામાની મેહરવાલે ચલ બસે.
હુદ ઔર ઇદરીસો યુનુસ શીશો અઇયુબો શોએબ
દાવતે ઇસલામ કરકે ડએરે ચંદે ચલ બસે
આસમાંપર ઇસા ઔર દાઉદ મુસા ખાકમેં
હેકે તારેતો ઝબુર ઈનઝીલ હકસે ચલ બસે
બાઅસે જીનકે ઝમીનો આસમાં પએદા હુવે
જન્નતુલ ફીરદોસમેં વો હકકે પ્યારે ચલ બસે
આહ મુબકરો ઉમર અફસોસ ઉસમાનો અલી
સીદકો અદલો હીલમો ઇલ્મ અપના દીખાકે ચલ બસે
હઝરતે ફાતીમા બેટી રસુલુલ્લાહકી
તાઇયબો તાહીર નબીકે દોનો બેટે ચલ બસે
નુર ચશ્મે મુરતુઝા જેનેસે દુશ્મનકે ઝહેર
પી લીયા ઔર પારએ દીલ મુહસે ડાલે ચલ બસે
શાહને દશ્તે કરબલાને ઝાલીમોંકે હાથસે
ઝખ્મે તીરો નેઝા ઓ શમશીર ખાકે ચલ બસે
ગૌસ આઝમશેખ અબદુલકાદર એક આલમકે પીર

ઔર જુનેદો શીબલીઓ મનસુર કીતને ચલ બસે
કએસરો રૂસતમ વજમ નવશેરવાંનો કૈકુબાદ
કયેસે કયેસે શાહ ઇસ આલમમેં આયે ચલ બસે

યુસુફો શીરીનો ઉજરા લએલી ઝુલૈખા કૈસને
ઉમરભરકી અશરતેં દેખે તમાશે ચલ બસે

વામીકો કૈસો સુલેમાનો ઝુલીખા કોહ કન
આશકે કામીલથે યે લાખોમેં અચ્છે ચલ બસે

અનવરી ઓ સઅદીઓ જામી નીઝામી અનસરી
સબકે સબ સુલતાન અકલીમે સુખનથે ચલ બસે

થે જો લુકમાં ઔર અરસ્તુ ઔર અફલાતું હકીમ
કુછ ન હીકમત ઝીંદગીકી અપને સીખે ચલ બસે

બુ અલીસેભી હઝારોં આયે દુન્યામેં તબીબ
મઓતકી દારૂ હીંસે પર ન લાએ ચલ બસે

સાથ જીનકેથા યહાંપર લશકરો ફઓજો સિપાહ
એકસોંસે કબરકે અંદર અકેલે ચલ બસે

એક સાઅતભી ન ઠહેરે જીનકા વાદા આગયા
દીલહીકે દીલમે રહે અરમાન સારે ચલ બસે

દેખતેહી દેખ અકસર અઝીઝો આશના
તંદરૂસ્તો ખુબસુરત ચલતે ફીરતે ચલ બસે

હાએ કોઇભી પલટા ઔર ન ભેજી કુછ ખબર

ચુપકે હોકે શહેરે ખામોશાંમે ઐસે ચલ બસે
ચલબસેંગે એક દીન હમભી ઇસી સુરતસે આહ
જીસતરેહ ઝેરે ઝમીં યેહ લોગ આયે ચલ બસે
જૈસે ચલબસના બયાં ગેરોકા હમ કરતે હૈં આજ
દોસ્ત કલ હમકો કહેંગે આજ વોહ ભી ચલ બસે
બાલગે "અસલી" હે ચલનેકી ઝ! તુ ફીકર કર
ખોલ આંખે દેખ અબભી યાર કૈસે ચલ બસે

કલીમ એહમદાબાદી.

રૂખે રસુલકા જલવાહે અફતાબ નહી.
યેહી સબબહે કે જો દેખનેકી તાબ નહીં,
તેરી તરહ હય વો વાહીદ તેરી ખુદાઇમેં
તેરે હબીબકા સાની નહીં જવાબ નહીં,
પીયો પીલાવ મએ *મારેફતકા અયરી દો,
કે ઇસ શરાબસે બઢ કર કેમ શરાબ નહીં,
તુમ્હારે ઇશકમેં સર દેકે જો શહીદ હુવે
કે ઉનકેવાસ્તે મેહશરમેંભી હીસાબ નહીં
રૂખે હુઝુરપે કુરબાન યું ખુદાઇ હય
કે ઐસા ખુલ્દે બરીંમેં કોઇ ગુલાબ નહીં

યે શેઅરથા શબે મેઅરાજ કુદસીયું મેં કલીમ,
મીયાને આશીકો માશુક કુછ હીજાબ નહીં.

દીગર.

યા રસુલે હાશમી હમ પર ઇનાયત કીજીએ.
રહેમતુલલીલ આલમીં હો આપ રહેમત કીજીએ.
હશ્રમેં રહેમત પુકારેગી કે અય મેહબુબે રબ
ચલીએ ચલીએ અપની ઉમ્મતકી શફાઅત કીજીએ

દેખી ભાલી હય હમારી બાગે તયબાકી બહાર
સામને ઐસોં કે વાઇઝ ઝીકરે જન્નત કીજીએ

આહને વાલે હય તેરે હમતો અયે ઇશ્કે રસુલ
શોકશે આકર મેરે દીલમેં સકુનત કીજીએ

અબ પેગામ આએ હમેં ભી મીસ્લે મુસા અય કલીમ
કુછ ન કુછ ઉસ નુરકી ઝાહેર હકીકત કીજીએ

